

ὁ πατέρας ἐσώπασε, ὁ Ἀλιόσας τοῦ εἶπε χαμεγελῶντας :

— Καλά ! Μπορῶ νὰ τ' ἀφήσω αὐτὸ τὸ σχέδιον...

— Ἔτσι βέβαια !

Ὅταν ὁ πατέρας του ἔφυγε, καὶ ἔμεινε μόνος αὐτὸς μὲ τὴν Οὐστίνια, τῆς διηγήθηκε ὅτι συνέβη.

— Δὲν πάμε καλά... Ἀκούσες ; ὁ γέρος θύμωσε καὶ δὲν μ' ἀφήνει...

Αὐτὴ ἔκλαιγε σιωπηλά, κρυβόμενος τὸ πρόσωπο μὲ τὴν ποδιά της.

Ὁ Ἀλιόσας ἔξεροκατάλινε.

— Πῶς μπορῶ νὰ παρακούσω ; Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ κάνουμε τίποτε. Πρέπει νὰ τὸ ξεχάσουμε...

Ὅταν τὸ βράδυ ἔληγε νὰ κλείσῃ τὰ παράθυρα, ἡ γυναῖκα τοῦ ἐμπόρου τὸν ρώτησε :

— Λοιπὸν θ' ἀκούσης τὸν πατέρα σου ; Θὰ παρατήσης αὐτὲς τὶς ἀνοσιές ;

— Μάλιστα...τὶς παρατήσαμε, εἶπε ὁ Ἀλιόσας χαμογελῶντας δακρυμμένος.

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη ὁ Ἀλιόσας δὲν ἐμίλησε περὶ γὰμο στὴν Οὐστίνια καὶ ἔζησε ὅπως πρὶν. Μιά μέρα τὸν ἐστειλε ὁ ὑπάλληλος νὰ σκοπίσῃ τὸ χιόνι ἀπὸ τὴ στέγη. Ἀνέβηκε εὐθὺς καὶ ἀφοῦ ἐσκοπίσεν τὸ χιόνι προσπαθούσε νὰ καταβῆ. Ἐγλύστρησε καὶ ἔπεσε, δυστυχῶς γι' αὐτόν, ὄχι στὸ χιόνι, ἀλλὰ πάνω σὲ κάτι σίδηρα. Ἡ Οὐστίνια ἐτρέξε κατῶς καὶ ἡ κόρη τοῦ σπυτοῦ.

— Ἐκτύπησε Ἀλιόσας ;

— Ἄ μὰ ! Δὲν εἶνε τίποτα.

Προσπάθησε νὰ σηκωθῆ, ἀλλὰ δὲν τὸ κατάφερε καὶ ἔχαμογέλισε. Τὸν μεταφέρανε στὸ καμαράκι τοῦ θυροφύλου.

Ἦλθε ὁ γιατρός, τὸν ἐξέτασε καὶ τὸν ρώτησε πὸν ποιεῖ.

— Πονῶ παντοῦ. Μὰ δὲν εἶνε τίποτα.

... Μόνο πὸν θὰ θυμώσῃ τ' ἀφεντικό...

Πρέπει νὰ τὸ ποῦν καὶ τοῦ πατέρα μου.

Ὁ Ἀλέξης ἔμεινε δυὸ μέρες στὸ κρεβάτι. Τὴν τρίτη φωνάζανε τὸν παπᾶ.

— Ἀχ ! Θεέ μου ! Θὰ πεθάνῃς, ἐφώναξες ἡ Οὐστίνια.

— Μπᾶ, καὶ τί, μήπως ζῆ κανεὶς αἰῶνα ; Πάντα μιά μέρα ... εἶπε ὁ Ἀλιόσας μιλώντας γρήγορα ὅπως ἐσυνήθισε. Ἐυχαριστῶ, Οὐστίνια, πὸν ἦσαν καλὴ γιὰ μένα... Βλέπεις τί καλά πὸν δὲν ἐπαντρεύτηκαμε ; Τώρα τι θὰ γίνουσιν ;... Πολὺ καλλίτερα ἔτσι ;

Ἄκουε τὶς προσευχὲς τοῦ παπᾶ, καὶ αἰσθανόταν μιά μεγάλη ἀγάπια, μὲ τὴ σκέψι πὸς θάταν ἐυχαριστημένος καὶ ἐκεῖ πάνω, ἂν ἐξακολουθοῦσε νάσαι καλὸς καὶ ὑπάκουος.

Ἐμιλοῦσε λίγο, ἐξητοῦσε νὰ πῆ καὶ καὶ φαίνόταν ἐκκληντικός.

Μὲ τὴν ἐκπληξὴ στὸ πρόσωπο, ἐτεντώθηκε μιά καὶ ἀπέθανε.

Μετάφρ. Φλέξ

*

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΠΟΙΚΙΛΙΑΣ

ΜΙΚΡΑ — ΜΙΚΡΑ

Ἄν θέλετε νὰ ταπιζάρετε μὲ χαρτί τοὺς τοίχους, οἱ ὅποιοι εἶνε ἀσπριμένοι με ἀσβέστη, νὰ τοὺς ἀλείψετε προηγουμένως με ξύδι, γιὰτὶ διαφορετικὰ τὸ χαρτί δὲν πιάνει.

**

Γιὰ νὰ βρῆς πόσα χρόνια θὰ ζήσης ἀκόμη ἀφαίρεσε τὴν ἡλικία σου ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν 86, τὸ ἐξαγόμενον δὲ διαίρεσέ το διὰ τοῦ 2. Τὸ νέον ἐξαγόμενον δείχνει τὰ ὑπολειπόμενα χρόνια τῆς ζωῆς σου.

Σημ. «Μπουκ.— Ἐννοεῖται δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ παραπιπέψης...

**

Στὸ Φιτζὶ τῆς Αὐστραλίας ἐκτιμῶνται πολὺ οἱ τρώγοντες τοὺς ...συγγενεῖς των, ἐνῶτε δὲ καὶ τὰς συζύγους των! Τὸ τοιοῦτον δὲν θεωρεῖται ἐγκληματικὸν καὶ ἀπάνθρωπον. Ὅσοις μάλιστα καὶ ἂν φάγῃς εἰσαι συγγεμένους, ἂν ἐκτελεθῆ ἀνελεπίσως τὰ θρησκευτικὰ σου καθήκοντα καὶ ἂν τηρῆς τὰς προλήψεις τοῦ τόπου.

**

Ἡ χρυσάλλις ἀπορροφᾷ τὸ μέλι τῶν ἀνθέων δι' ἐνὸς σωλήνος, αἱ δὲ μέλισσες καὶ αἱ μυῖγες μὲ τὰς προβοσκίδας των. Τὸ στόμα τῶν ἀρχαίων ἐξ ἄλλου εἶνε περιπλοκάτωτον, ἔχει ὀδόντας ὅπως κρατὶ τὴν λεῖαν, ἰδιαίτερα ὄργανα γιὰ νὰ μασσᾷ τὴν στερεάν τροφήν καὶ ἀπορροφητικὴν προβοσκίδα γιὰ νὰ ρωφᾷ τὰ ἔγχα. Ἐπίσης περιπλοκάτωτον στόμα ἔχει καὶ τὸ κουνούπι, μὲ ὄργανα κοφτερὰ σὰν πριόνι καὶ ἀπορροφητικὴν προβοσκίδα.

**

Θέλετε καὶ ἐν οἰκονομῶν μίγμα γιὰ νὰ ἀσπρίζουν τὰ χέρια σας ;

Βράστε καλὰ πατάτες τὶς περισσότερο λευκὰς καὶ τὶς περισσότερο ἀμυλοῦσας ταῖς ὅποιας μπορεῖτε νὰ βρῆτε. Καθαρίστε ταὶς καὶ διαλύστε ταὶς σὲ ἀνάλογο γάλα καὶ ἡ ἀλοιρῆ σας εἶνε ἔτοιμη. Ἡ ἐξ ἀμυγδάλων κατασκευασζόμενη δὲν εἶναι καλυτέρα αὐτῆς. Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὸ μίγμα αὐτὸ, μπορεῖτε νὰ προσθέσετε ὅποιοδήποτε ἄρωμα θέλετε.

Ο ΓΛΩΣΣΟΔΕΤΗΣ

Κ' ἐγὼ δὲν ἔξρω πόσα χρόνια προσπαθῶ, οὐ ἂ γ α π ὦ τὰ χεῖλη μου γὰ ἄσπινε... μολὶς ἀρχίσω νὰ μιλῶ θὰ μεπεδουθῶ, καὶ ἄλλα θ' ἀκουσθῶνε...

Κ' ἐνὸ φωνάζει ἀπὸ μέσα ἡ καρδιά
 «Ἐμπρός, μὴ χάσης, θάρρος, μίλησέ της...»
 ἅμα τὴν ἴδιον κοιτᾷ μου... λέξι... ταυμονιά...
 μὲ πιάνει γλωσσοδέτης !

Τὶ ἐπαθες, μπρὲ γλώσσα ; πράγματα εἶν' αὐτὰ ;
 Μὰ δὲν ἀκούς λοιπὸν τ' ἀφεντικό σου !
 Ἔλα στὸ τοῦ σου, φράνκι... ἄς τὰ χορὰ τὰ καὶ μίλα στὸ Θεὸ σου...

Κανένα φίλο δταν βλέπης ἀντικρῆ,
 δὲν ἔχεις τελειωμὸν στὴ φιλναρία,
 καὶ δταν εἶνε τὸ πλεῦρό σου ἡ Μικρῆ,
 μ' ἀρίνεις εἰς τὰ κρῖα ;

Τὶ διάβολο ἔχεις ; δὲν σοῦ ἔδωσα γλυκὸ ;
 μπῆρα ἀφράτη σοῦλεῖν' ἀπ' τὸ στόμα ;
 καὶ ἔβαλα στὰ χεῖλη ὅτι λές κακὸ ;
 Λοιπὸν τίς θες ἄκομα ;

Με ἔπῃος τὸ παρῆπιον... χωρὶς νὰ ἴδῳ
 πὸς μ' ἔβλεπ' ἡ Μικρῆ ἀπὸ ἄν μέρος...
 -Μίλα, μοῦ λέει, μὴ φοβῶσαι, ἔλα ἴδῳ,
 καὶ δὲν δαγκάνει ὁ ἔρωσ...

Τὰ ἔγρασα... τὴν κῆνταζα σὰν τὸν τρελλό...
 καὶ ἀφοῦ εἶπε ἡ γλώσσα τῆς Μικροῦλας τόσα
 ἐξήλεψε στὸ τέλος, ἔβαλα μαιοὶδ
 καὶ ἡ ἴδική μου γλώσσα...

Ἐ λ ὄ θ ἡ ὄ γ λ ο σ ο ο δ ἔ τ η ς, τὰ εἶπα διαβασιὰ
 ὅσα εἶχα τόσα χρόνια μαζομμένα,
 πὸν ἂν πιστέψῃ τὰ μισὰ ἀπὸ αὐτὰ,
 ὦ ! ὦ ! χαρὰ σ' ἐμένα ! !

Δ. Καμπουρογλοῦς

Η ΙΔΕΕΣ ΤΗΣ ΠΕΡΠΕΡΟΥΛΑΣ

Τοὺς τόσα. Εἶν' ἀδύνατο. Ἄν θέλω ἄνδρα νὰ πάρω.
 Ὁ ! προτιμῶ, πιστέψτε το, καλλίτερα τὸ γάμο.
 Τὶ εἶν' ὁ γάμος ; Βάσανα, μαρτύρια, καὶ πάθια.
 Ἔνα κρεββάτι ἐμμορφο στορωμένο μὲ ἀγκάθια,
 Ἄν θέλω γάμο. Ἐλεύθερη τὴ ζῆση θὰ περᾶσω.
 Σαμάρὶ ἐγὼ 'ς τὴν ῥάκι μου δὲν βάνω νὰ χτυπάσω.
 Τὴν ἐμμορφή ἡ ἀντίπαρθερ ἠμοάει κωλοσοῦσα.
 Πλὴν κωλοκυβάρια ἂν παντρευτὴ γένεται καὶ βρωμοῦσα.
 Νὰ μὴ λογαζέται ἡ καρδιά ! Τὸ αἰσθημα τὰ ὀφθαλμοί !
 Νάσαι ποῦλι, πὸν οὐτὸ κλοῦβι μονάχο πάει καὶ κλείεται ! !
 Παιδιά, ἀρρώστιας, βάσανα ἔτοια τὴν τραγουρίζουν !
 Καὶ τίκοσος ἔνα ξαφνικὸ τὰ στήθια τῆς ἐσχίζουν.
 Τὸ πρόσωτό τῆς γένεται σὶν ἄνθι μαρομένο ! !
 Ὅχι, δὲν θέλω παντοσιᾶ καλλίτερα πεθαίνω.
 Ὁ γάμος, 'ς τῆλλα ἀνάμεσα, τὴν ἔβληνη κοιτᾷσαι,
 Καὶ σὰν βουρὸν θεώροτο 'ς τὰ στήθια τῆς βαρᾷσαι ! !
 Πῆσι ἡ πρόθη ἐλευθεριά ! Τὸ πρόσωτο γέλοιο πάει.
 Μὲ γνώμη ἄλλον θὰ ἐπιδοθῆ ! Μὲ γνώμη ἄλλον θὰ φάῃ !
 Κι' ἀνίσως τ'εἶχ ἰσθίλαρς ;... Τὰ ρουχὰ μου τινάσω,
 Καὶ 'ς τὴν ἰδέα μοναχὴ τοῦ γάμου ἀνατιριάζω ;
 Κακοχοροζῶ ὁ γαμπρός, αὐτὸς καὶ τὰ καλὶ του ! !
 Μὲ τὴν ἰδέα μοναχὴ νὰ ζῶμι τοῦ θανάτου ;...
 'Σ ἐκείνον ν' ἀπιθόνουμι ὅλες καὶ τὶς ἐλιπίδες,
 Πὸς θὰ μὲν καμὴ ἐλεύθερος μιά μέρα ἀπ' τὶς φροντίδες ;
 Ὁ γάμος εἰς τὸ θάνατο νὰ βλέπῃ τὸ σωτήρα ;...
 Κ' ἡ νύφη νὰ στοχαζέται πὸς θὰ γίνῃ χῆρα ;
 Ὅχι δὲν θέλω παντοσιᾶ ! Ἀντίπαρθερ θὰ μαινοῦ,
 Μὲ πανηγῖα, μὲ χοροῦς, μ' ἀγάπες νὰ ἔσδινο.

† Παναγιώτης Πανῶς